

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnje Bosne

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 015689 21 U

Novi Travnik: 20.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Senad Begović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Erme Jusić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja I.H. iz T., zastupan po Bruni Božić, odvjetniku iz Travnika, protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja, gradnje, zaštite okoliša, povratka i stambenih poslova KSB/SBK Travnik, radi poništenja rješenja broj: 07-19-193/21 od 12.08.2021. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2021. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija kao neutemeljena.

Obrazloženje

Osporenim upravnim aktom odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja općinskog urbanističko-građevinskog inspektora Općine Travnik broj 05/23-6-1300/13 od 14.06.2021. godine kojim je urbanističko građevinski inspektor naredio tužitelju rušenje i uklanjanje izgrađenog stambenog objekta, izgrađenog potpornog zida sa sjeverozapadne strane, betonskog zida sa južne strane objekta i septičke jame ispred objekta i dovođenje zemljišta u prvobitno stanje na posjedu parcelama označeni k.p. broj ... i 416 ... V. jer investitor za izgrađeni objekt i izgrađene zidove granicom posjeda uz i pored stambenog objekta nije naknadno pribavio pravomoćno odobrenje za građenje od nadležne Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinskopravne poslove Općine Travnik.

Pravovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog upravnog akta pokrenuo upravni spor. Tužbu podnosi iz razloga bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene zakona. U prvom dijelu tužbe se iznosi sadržaj osporenog rješenja, a potom se ukazuje na povredu članka 7. i 8. Zakona o upravnom postupku, jer u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja nije utvrđeno pravo stanje stvari i povrijeđeno je načelo saslušanja stranke, i pri tome se citiraju zakonske odredbe Zakona o upravnom postupku. Dalje se prigovara da tužitelj nije mogao postupiti sukladno zaključku prvostupanjskog upravnog organa od 10.12.2013. godine, odnosno nije mogao u

roku od 30 dana pribaviti odobrenje za izgradnju stambenog objekta iz razloga što još uvijek nisu riješeni imovinskopravni odnosi sa T.H. koji je suvlasnik na nekretninama k.p. broj ... i ... k.o. V. sa dijelom ½, niti je putem suda uspio izvršiti diobu navedenih nekretnina. Dalje ističe da je savjestan graditelj jer je pokrenuo zakonsku proceduru na pribavljanju potrebne dokumentacije jer je ishodio urbanističku suglasnost od 20.04.2001. godine, a dana 18.06.2002. godine ishodio je i produženje urbanističke suglasnosti, a potom je podnio prijedlog za fizičku diobu nekretnina i to dana 09.12.2003. godine. Tužitelj posebno ističe da je u više navrta pokušao ishoditi odobrenje za građenje. Također ističe i da je u tijeku ostavinski postupak iza umrlog A.V.H. iz T., gdje očekuje da će naslijediti određenu imovinu i na istoj steći pravo vlasništva. Na kraju tužitelj smatra da je upravni organ trebao prekinuti postupak i donijeti zaključak u smislu članka 142. stav 1. Zakona o upravnom postupku i riješiti prethodno pitanje dok se ne riješe imovinskopravni odnosi između tužitelja i T.V.H. U konačnom predlaže da se tužba uvaži i osporeno rješenje kao i prvostupanjsko rješenje ponište i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu broj 07-19-193/21 od 07.10.2021. godine tuženi je istakao da navodi tužbe ne dovode u pitanje zakonitost osporenog upravnog akta u materijalno pravnom i procesnom smislu i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

I zainteresirano lice T.V.H., koji je suvlasnik sa tužiteljem na nekretninama, je dao odgovor na žalbu od 25.10.2021. godine u kojem je iznio kronologiju događanja, pozvao se na postupke koje je on pokrenuo kako bi zaštitio svoj udio u nekretninama, te u konačnom predložio da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama razloga iz tužbe sukladno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Sl. novine F BiH“ broj 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta i u njemu sadržanih materijalnih dokaza proizlazi da je tužitelju od strane Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinskopravne poslove Općine Travnik rješenjem broj 04/04-23-297/01 od 20.04.2001. godine data urbanistička suglasnost za djelomično izgrađeni stambeni objekt na zemljištu označenom kao k.p. broj ... i ... k.o. V. dimenzije 13,60 m x 10 m, P+S+P sa urađenom septičkom jamom. Izrekom navedenog rješenja i to tačkom 4. je navedeno da tim rješenjem podnositelj zahtjeva ne stiče pravo gradnje. Nadalje rješenjem iste službe broj 04/04-23-1302/02 od 18.06.2002. godine produženo je rješenje o urbanističkoj suglasnosti za period od godinu dana, te je i u ovom rješenju naznačeno velikim slovima da time podnositelj zahtjeva ne stiče pravo gradnje. Dana 29.11.2013. godine urbanističko-građevinski inspektor Općine Travnik je izvršio inspekcijski nadzor i konstatirao da je investitor izgradio stambeni objekt na pomenutom zemljištu u gabaritu cca 13,5 x 10,0 m, spratnosti P+2, te da je objekt završen sa izgradnjom 2002. godine, useljen i u upotrebi, nakon čega je dana 10.12.2013. godine Služba za inspekcijski nadzor Općine Travnik je svojim rješenjem broj 05/23-6-1300/13 naložila tužitelju da otkloni nepravilnost i nedostatke uočene u vršenju inspekcijskog nadzora nad izgrađenim stambenim objektom na zemljištu označenom kao k.p. broj ... i ... k.o. V. u naselju K. na način da pribavi odobrenje za izgrađeni stambeni objekt. Obzirom da tužitelj nije postupio po navedenom rješenju, a podnio je novi zahtjev za izdavanje urbanističke suglasnosti

09.06.2021. godine, Služba za inspekcijski nadzor Općine Travnik, odnosno urbanističko građevinski inspektor, je postupajući po zahtjevu tužitelja dana 04.06.2021. godine izvršila kontrolu izgrađenog stambenog objekta i o istom sačinio zapisnik broj 05/19-6-1300/13 od 04.06.2021. godine, a dana 09.06.2021. godine je isti inspektor izvršio kontrolu i izgrađenih potpornih zidova o čemu je također sačinio zapisnik istog broja. Nakon toga, je urbanističko građevinski inspektor Općine Travnik svojim rješenjem broj 05/23-6-1300/13 od 14.06.2021. godine naredio tužitelju rušenje i uklanjanje izgrađenog stambenog objekta, izgrađenog potpornog zida sa sjeverozapadne strane, betonskog zida sa južne strane objekta i septičke jame ispred objekta i dovođenje zemljišta u prvobitno stanje na posjedu parcelama označeni k.p. broj ... i ... k.o. V. jer investitor za izgrađeni objekat i izgrađene zidove granicom posjeda uz i pored stambenog objekta nije naknadno pribavio pravomoćno odobrenje za građenje od nadležne Službe za urbanizam, građenje, katastar i imovinskopravne poslove Općine Travnik. Nezadovoljan takvim rješenjem tužitelj je uložio žalbu koja je rješenjem kantonalnog urbanističko-građevinskog inspektora broj 07-19-193/21 od 12.08.2021. godine odbijena kao neosnovana.

Tužba je neutemeljena.

Člankom 30. Zakona o građenju („Sl. novine SBK/KSB“ broj 10/14) je propisano da se gradnji nove i rekonstrukcije postojeće građevine može pristupiti samo na temelju pravomoćnog odobrenja za gradnju.

Kako je to i naprijed navedeno, a ni sam tužitelj to ne spori, da je izveo niz radova gradnje objekata i to stambenog objekta potpornog zida, betonskog zida i septičke jame, a da prethodno za iste nije pribavio odobrenje za gradnju. Naprijed je to posebno naglašeno i bitno je za istači da je tužitelj od samog početka, dakle još od 2001. godine znao da urbanistička suglasnost koju je ishodio, za stambeni objekt i septičku jamu, istovremeno nikako ne znači da je time stekao i pravo gradnje jer je to naglašeno u oba rješenja (urbanističkoj suglasnosti i produžavanju važenja iste). Također je nesporno da je i u vrijeme izdavanja urbanističke suglasnosti tužitelj već imao izgrađen objekt, dakle bez obzira što nije ishodio odobrenje za gradnju.

Člankom 35. Zakona o gradnji je između ostalog propisano da se uz zahtjev za izdavanje odobrenja za gradnju prilaže i dokaz o vlasništvu, odnosno stjecanju prava na gradnju. Dakle, da bi se uopće pristupilo gradnji nekog objekta potrebno je ishoditi odobrenje za gradnju, a da bi se ishodilo takvo odobrenje neophodno je nadležnim organima prezentirati dokaz o vlasništvu. Iz cijelog upravnog spisa jasno proizlazi da imovinskopravni odnosi između tužitelja i T.V.H., pa i ostalih nasljednika nisu riješeni, da su ti postupci u tijeku, pa da stoga zbog činjenice da je zemljište k.o. ... i ... k.o. V. u suvlasništvu, to i nije bilo moguće da se izda odobrenje za građenje tužitelju koji je i pored znanja da je on samo suvlasnik na tim nekretninama, osim stambenog objekta, nastavio sa nelegalnom gradnjom i potpornog zida i betonskog zida i septičke jame.

Ovaj sud ne može prihvatiti tužbene navode da je tužitelj savjesni graditelj jer time što je ishodio urbanističku suglasnost nije stekao pravo gradnje zbog čega se ne može ni smatrati da se radi o savjesnom graditelju.

Potpuno neutemeljeno tužitelj prigovara da mu nije omogućeno da se izjasni u tijeku postupka odnosno da je povrijeđen član 8. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru jasno vidljivo da je inspekcijskom nadzoru prisustvovao, kako tužitelj tako i njegov punomoćnik, da su isti potpisali navedene zapisnike, zatim da je tužitelj bio u mogućnosti i predao je upravnim organima dokaze o pokretanju postupaka pred Općinskim sudom u Travniku vezano za fizičku dobio nekretnina i stoga se ne može smatrati da je tužitelj onemogućen u svojem pravu da se izjasni povodom pokrenutog upravnog postupka, kao i da ulaže dokaze koje smatra bitnim za odlučivanje u tom upravnom postupku.

Ne može se prihvatiti ni tužbeni navod da je upravni organ trebao u konkretnom predmetu postupiti u smislu članka 142. Zakona o upravnom postupku kako bi riješio prethodno pitanje, a to je rješenje imovinskopravnih odnosa. Ovdje je bitno naglasiti da je za primjenu ovog procesnog instituta neophodno da se radi o pravnom pitanju koje čini samostalnu cjelinu, te da se to pitanje pojavilo u tijeku vođenja upravnog postupka i da se bez njegovog raspravljanja ne može riješiti upravna stvar koja je predmet tog postupka. Pitanje neriješenih imovinskopravnih odnosa u konkretnom predmetu se nije pojavilo u tijeku postupka, nego je bilo prisutno i davno prije. Prema zauzetom stavu sudske prakse dokaz o pravu vlasništva zemljišta koji se traži u postupku izdavanja građevinske dozvole nije prethodno pitanje u smislu članka 142. i 145. Zakona o upravnom postupku, pa ukoliko stranka takav dokaz ne priloži, ima se zahtjev za izdavanje odbiti, a tijelo nadležno za izdavanje građevinske dozvole nije ovlašteno prekidati postupak sve dok se pred sudom ne raspravi pitanje prava vlasnika.

Tužitelj u tužbi ostaje kod istovjetnih razloga koje je isticao i u žalbenom postupku. Po nalaženju ovog suda, u postupku koji je prethodio postupku donošenja upravnog akta, činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i organi uprave su pravilno postupili kada su svoja rješenja zasnovali na zapisniku o inspekcijskom nadzoru od 04.06.2021. godine i 09.06.2021. godine iz kojih proizlazi da je oko stambenog objekta bespravno izgrađen i AB zid granicom posjeda dužine cca 50,00 m, visine cca 2,00 do 2,50 m, septičku jamu cca 4,00 x 2,00 m i betonski zid dužine cca 13.90 m visine cca 0,50 do 2,50 m obložen kamenom, za koje radove tužitelj nije posjedovao prethodno pribavljeno odobrenje za gradnju, slijedom čega je investitoru naređeno rušenje izvedenih.

Prema tomu, svi suprotni prigovori tužitelja iskazuju se neutemeljenim i neprihvatljivim i kao takvi nisu doveli u pitanje pravilnost i potpunost činjeničnih utvrđenja u upravnom postupku. Kada se ima u vidu da tužitelju za izvedene radove nije izdato odobrenje za gradnju, onda je prvostupanjski organ pravilno primijenio materijalno pravo kada je pozivajući se na odredbu člana 70. Zakona o gradnji SBK/KSB, naredio tužitelju da ukloni izvedene radove i uspostavi prijašnje stanje jer su isti izvedeni bez odobrenja za gradnju, a tuženi organ pravilno postupio kada je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu, pozivajući se na odredbe člana 30. naprijed citiranog Zakona kojom je propisano da se gradnje nove i rekonstrukcije postojeće građevine može pristupiti samo na temelju pravomoćnog odobrenja za gradnju.

Kako navodima tužbe nije dovedena u pitanje zakonitost i pravilnost osporenog upravnog akta, valjalo je odlučiti kao u izreci temeljem odredbe člana 36. stav 1 i 2 i člana 28. stav 1. Zakona o upravnim sporovima.

POUKA:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić